

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς ἢ Εὐτυχίου, Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Θεόφρον Εὐτύχιε νευραῖς, τῶν πανσόφων λόγων σου, έναποπνίζας τοὺς ἄφρονας, τέλος μακάριον, πνιγμονὴ ὑδάτων, ὑπεδέξω δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸ ἄσαρκον, διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόσμος ὠραιότατος δειχθεῖς, ἄθλητῶν ἐν χάριτι, μετεβιβάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βασιλεῖ τῶν ὄλων, ἀληθῶς παρίστασθαι, σὺν πάσαις ταῖς ἀγίαις Δυνάμεσι, μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σά, λείψανα γηθόμενοι, περιφανῶς ἀσπαζόμεθα, καὶ ἀρυομένοι, χάριν ἱαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν, καὶ πίστει ἐκτενῶς δυσωπούμεν σε, Χριστόν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον

Ἦχος δ' Ὡς γενναίονεν Μάρτυσιν

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη πάντα γνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισσον, τὰ κύματα πράυνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο, Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων, ἀλλὰ δόξα, τῇ ἀρρήτῳ σου καὶ θεῖα, συγκαταβάσει φιλόανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον

Καὶ τρόπων μέτοχος. Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἐπαινῶ, Μάρτυς, ἐνθέους τρόπους.
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Ταῖς θείαις Δυνάμεσι, συναγελάζων Εὐτύχιε, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος, νὺν παριστάμενος, τοὺς τιμώντάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐνθέως καταύγασον, τὴ μεσιτεία σου.

Ὅσιως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα, παμμάκαρ Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, εἰς τελείαν τε, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλήσας λαμπρότατα, ἀξιοθαύμαστε.

Ὑπῆλθες τὸ στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθόμενος, καὶ θάνατον πρόξενον, ζωῆς ἐπόθησας, καὶ ἀπέπνιξας, ἐχθρῶν τὰς μυριάδας, θαλάσση πνιγόμενος, μάκαρ Εὐτύχιε.

Θεοτοκίον

Σαρκοῦ ὁμοιώματι, ἐπιφανεῖς ὁ φιλόανθρωπος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καὶ πλάνη ὑπαχθέντα, ὅθεν σὲ γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ὦδὴ γ'
Τοὺς σοὺς ὑμολόγους

Εὐρῶν τοὺς τοῦ Λόγου ὑπηρέτας, ἀπάντων σπορέας τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου, τὸν σπόρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς ἐβλάστησας, ἑκατοστεύοντα ἄσταχυν.

Πυρὶ τῆς θεότητος αὐλῶ, παμμάκαρ σαφῶς ἀναφλεχθεὶς, ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν, κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ Ἱερῶς ἐνήθλησας, ὅθεν πιστῶς εὐφημούμέν σε.

Ἄγιοις τοῦ Λόγου ὑπηρέταις, ψυχὴ καὶ καρδίᾳ κολληθεὶς, ἀγίως σου διήνυσας, τὸν βίον καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε, ἐν ταῖς Ἁγίων λαμπρότησι.

Ἰάσεις πηγάζων μετὰ τέλος, παμμάκαρ Εὐτύχιε σοφέ, ἀποδιώκεις πνεύματα, καὶ τῆς σαρκὸς νοσήματα, ἀποκαθαίρεις χάριτι, Πνεύματος θείου μακάριε.

Θεοτοκίον

Νοός μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτίτῳ ἐν σοὶ ὡς ἀγαθῇ, ἐκδυσωπῶ διάλυσον, καὶ μετανοίας τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Καθισμα Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τελέσας Μάρτυς σοφέ, βραβεῖα τὰ θαύματα, ἐκ τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε, ὅθεν σὲ συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν λειψάνων, τὴν σορὸν προσκυνοῦντες, πλουσίως ἡμῖν διδοῦσαν, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ Τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὄν πὲρ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὦδὴ δ'
Τὴν ἀνεξιχνίαστον

Ὁριμον ὡς βότρυν σὲ τῆς νοητῆς, ἔνδοξε ἀμπέλου ὑπάρχοντα, ὕμνολογοῦμεν, Κατανύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ὡς ἥλιος ἀνατολαίς, Μάρτυς τῶν ἀγῶνων σου ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην, καταυγάζεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμὸν Εὐτύχιε, λύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι.

Ἀγαλλιασώμεθά πνευματικῶς, σήμερον τὴ μνήμη χορεύοντες, τοῦ ἀθλοφόρου, καὶ βοήσωμεν αὐτῷ, Μεγαλομάρτυς αἰτησαι, πᾶσι τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Ῥώμη δυναμούμενος παντουργική, πάσας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, Μάρτυς Κυρίου, ἐτροπώσω ἀνδρικῶς, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, στέφος ἀφθαρσίας δεξάμενος.

Θεοτοκίον

Τόμον σε προέγραψε τῶν Προφητῶν, ἄχραντε Παρθένε ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ δακτύλῳ κατεγράφη τοῦ Πατρός, ὁ Λόγος Θεονύμφευτε, βίβλω τῆς ζωῆς καταγράφων πιστούς.

Ὦδὴ ε'
Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ἐνώπιον πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παμμάκαρ πτέρυξι, τοῦ ἱερωτάτου μαρτυρίου, καὶ πρὸς ἐνθέους μονὰς κατέπαυσας, δήμοις Ἀθλητῶν πανευκλεῶν, νῦν συναριθμούμενος, θεομάκαρ Εὐτύχιε.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, ἐθελουσίως Ὅσιε, χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως, χεῖρας ἐδέθης, δέρρει κλειόμενος, καὶ παραδιδόμενος βυθῷ, καὶ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Ἐγνώσθησαν ἔνδοξε, πορείαί σου ἐν ὕδασιν, ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως, τὸν ἀλαζόνα πανστρατι τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνιξας σοφέ, ὅθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σὲ γεραίρομεν.

Θεοτοκίον

Νεκρούμενος πάθεσι, καὶ λογισμοῖς Πανάμωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω, πρὸς τὴν θερμὴν σου προστρέχω Δέσποινα, σκέπην καὶ βοήθειαν, ζωὴν, μόνη ἢ κυήσασα, ζωοποίησον σώσόν με.

Ὦδὴ ς'
Τὴν θεῖαν ταύτην

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰᾶσαι τῶν ψυχῶν ἀρρωστήματα, Μάρτυς Εὐτύχιε, καὶ θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρεχόντων πίστει, ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐνθέου πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γενόμενος Ἐνδοξε, λόγον σωτήριον, σὺν Ἀποστόλοις ἐκήρυξας, τῆς δυσσεβείας λύων, σκότος βαθύτατον.

Ὅσιως Λόγον τὸν ἄναρχον, κηρύττων ὡς ἐν θήκῃ ἐμβέβλησαι, δέρρει Εὐτύχιε, καὶ τῷ βυθῷ παραδέδοσαι, πρὸς σωτηρίας ὄρμον, κατεπειγόμενος.

Θεοτοκίον

Ἐμνολοῦ σὲ Πανύμνητε, δοξάζω τὰ σεπτὰ μεγαλείά σου τῆς αἰωνίου με, ῥύσαι δεινῆς κατακρίσεως τὸν σὸν Υἱὸν ἀπαύστως καθικετεύουσα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Στίχοι

· Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ!

- Θείας τετευχῶς, Εὐτυχές, κληρουχίας,
- Εικάδι ὀγδοάτη Εὐτυχέα ἔνθεν ἄειραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐλικωνίδος.

Στίχοι

- Ἐλικωνίς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει
- Οὐχ Ἐλικῶνα, ἀλλ' Ἐδέμ τρυφὴν ἔχει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν

Ὦδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴ κτίσει

Σταθηρὰν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔνστασιν, Μάρτυς Εὐτύχιε, τοὺς τῶν Ἑλλήων σοφούς, ἀνδρείως κατήσχυνας, μέλπων ἐν Πνεύματι, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς τοῦ Λόγου Μαθητὰς καταμυούντάς σε, εὐρῶν Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ νοῦν, τὸ οὖς σου ὑπέκλινας θεοπειθέστατα, καὶ ἐκραυγάζεις, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε, ὑποδειξάμενος, τοῦ Πνεύματος ἀληθῶς, πλάνης ἀπεξήρανας, θολώδη ρεύματα, καὶ ἰάσεων, ἀναπηγάζεις νάματα, τοῖς πιστῶς σοὶ προσιούσι.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπερινόητος, Υἱὸς καθήμενος, ἐν κόλποις σου τῆς ἀγνῆς, ὡς βρέφος καθέζεται, ἐπ' ἀνακλήσει ἡμῶν, ᾧ κραυγάζομεν, Ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'

Παῖδας εὐαγεῖς

Πολλὰ κατὰ σοῦ κενολογοῦντες, οἱ πλάνοι θεομακάριστε ἠσχύνθησαν, μώμους σοὶ προσάπτοντες, ἄμωμον φυλάξαντι, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ μέλποντι, Μάρτυς Εὐτύχιε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ νοῦς σου φωτὶ λελαμπρυσμένος, Εὐτύχιε ἔνδοξε τοῦ Πνεύματος, πλάνης ἀμαυρώσεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, ἀπαύστοις νεύσεσι, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνοῦμεν παμμάκαρ ἀθλοφόρε, τοὺς πόνους, τὸν ζήλόν σου τὸν ὕνθεον, καὶ τὰ ἀριστεύματα, μέγιστε Εὐτύχιε, δι' ὧν ἐχθροῦ κατέβαλες τὰ πανουργεύματα, καὶ στέφος ἀφθαρσίας ἐδέξω, ἐκ τοῦ ἀθλοθέτου, καὶ πάντων Βασιλέως.

Θεοτοκίον

Συνήψας τὰ πάλαι διεστώτα, Παρθένε θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σου, ὅθεν ὡς αἰτίαν σὲ πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Ἄπας γηγενῆς

Ἴδε φωταυγῆς, ἐπέστη πανήγυρις, τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ, πάντες οὖν συνδράμωμεν, εὐσεβοφρόνως τούτου τὰ θαύματα, καὶ Ἱερὰ παλαίσματα ἀνευφημῆσαι πιστῶς, δι' ὧν ὄφθη, Ἄγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς καὶ οὐρανιος ἄνθρωπος.

Ὅσπερ προσφοράν, παμμάκαρ παρέδωκας, τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, μέσον τῶν ὑδάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχομενος, πρὸς τὸν τρυφῆς χειμάρρουν δὲ κατασκηνούμενος, καὶ μεθέξει, κάλλιστα

θεούμενος, καὶ φωτὸς αἰδίου πληρούμενος.

Στήριγμα πιστῶν, ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε, τῶν ἀσπαζομένων σου, θεόφρον Μάρτυς τὰ θεία λείψανα, καὶ ἐκτελούντων πάντοτε τὴν θείαν μνήμην σου, ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίνιον, τῶν Ἀγγέλων ἀπάντων συνόμιλε.

Ἦθροισται λαός, ὑμνήσαι σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, ὃν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε Μάρτυς Εὐτύχιε, ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενώσεως, καὶ ἀθέων βαρβάρων ἀλώσεως.

Θεοτοκίον

Φώτισον Ἄγνη, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, παῦσον τὸν κλύδωνα, τὸν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως, καὶ εἰς ὁδὸν κατεύθυνον τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, πάναγνε τὴν στένωσιν, ὅπως πίστει ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός

«Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω, Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνη ἀειπάρθενε».

Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.